

Jan Oberbek, *Jan Nepomucen Bobrowicz. Chopin gitary*, Wydawnictwo DEBIT, Bielsko-Biała [2006], ss. 224

Książka ta zawiera „fakty i dokumenty” o nieznanym dotąd stronach życiorysu Jana Nepomucena Bobrowicza (1805-1881), zaliczanego do najwybitniejszych zarówno polskich, jak i europejskich gitarzystów XIX wieku, kompozytora i wykonawcy, w tym autora nieznaną jeszcze ostatecznie liczby transkrypcji na gitarę utworów Fryderyka Chopina. Autor publikacji – jak zapowiada (s. 11) – skupia się na aktywności muzycznej swego idola, bowiem inne ważne przejawy jego działalności są opracowane i „prawie całkowicie wyczerpują temat działalności J.N. Bobrowicza jako edytora i księgarza”.

Tych aspektów ożywionej i płodnej pracy Bobrowicza, pełnej osobistych (w tym materialnych) poświęceń dla polskiej emigracji polistopadowej (wydanie ok. 400 książek, ale w znacznej mierze nie dotyczących rodzimej ani „obcej” kultury muzycznej), Autor jednak nie pominął. Co więcej, dziejom i efektom wydawniczym założonej przez Bobrowicza w Lipsku firmy pod nazwą Księgarnia Zagraniczna Jan Oberbek poświęcił znacznie więcej miejsca niż jego dokonaniom kompozytorskim (*Okres lipski. Lata 1831-1861*, s. 33-55), chociaż – co eksponuje – jest na ten temat obszerna publikacja H. Batorowskiej (*Jan Nepomucen Bobrowicz – polski wydawca i księgarz w Saksonii w czasach Wielkiej Emigracji*, Kraków 1992) i specjalistyczna praca magisterska (*Polskie serie wydawnicze drukowane w Lipsku w XIX w.*; por. s. 11 i p. 1, s. 13 i p. 3).

Formuła rzeczowa książki J. Oberbeka ma konstrukcję dowolną, ukształtowaną prawem wyboru autorskiego, tak jak – przypuszczalnie – dozwalały na to zebrane materiały i – prawdopodobnie – konsultacje na etapie redakcyjnym (?). Brakuje niezbędnej standaryzacji konstrukcyjno-rzeczowej. Dlatego nie ma nic o tym we *Wstępie*, a więc pominięte zostały cele, założenia, tezy badawcze, nieodzowne składniki wstępu w publikacji o ambicjach co najmniej popularnonaukowych.

Konstrukcję cechuje niejednorodność, wręcz rozproszenie tematyczne. Układ chronologiczny jest wyraźnie przemieszany z cząstkowymi ujęciami problemowymi. Brak podziału na rozdziały i podrozdziały o skonkretyzowanej tytulaturze. Mamy zatem (np.) enigmatycznie brzmiące nagłówki pewnych fragmentów: *okres krakowski*, *okres lipski*; potem – cztery odrębne szkice rzeczowe poświęcone: przeglądowi twórczości kompozytorskiej (część najobszerniejsza, s. 58-108), krótkie wstawki (3-7-stronnicowe, w tym materiał ilustracyjny) o kolekcjach nut, rękopisów i pierwodruków Bobrowicza; następnie znowu: *okres drezdeński 1861-1881* (razem 12 stron, w tym ok. 40% objętości to reprodukcje źródeł, fotografii).

W szkicu *Okres krakowski do 1831 roku* znajduje się kalendarium koncertów gitarowych w Krakowie od 1820 aż do 1884 r., w tym tylko dwa w wykonaniu J.N. Bobrowicza – w latach 1824 i 1829. To ewidentny przykład (nie jedyny w książce) wyraźnej niespójności chronologiczno-rzeczowej.

Książka liczy w sumie 224 strony, zaś po wyłączeniu *Bibliografii*, *Indeksu nazwisk* i – nietypowego – *Postowia* (zastępującego zakończenie) jest 209 stron. Z tego